

MENANΔΡΟΥ

Φιλόπονος ἵσθι καὶ βίον κτήσῃ καλόν.
Φεύγειν ἀεὶ δεῖ δεσπότας θυμονυμένους.
Φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὅντα τὴν τύχην.
Φιλεῖ δὲ ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
815 Φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη.
Φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς καλούς.
Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ.
Φρονοῦντός ἐστι ζημίαν πράως φέρειν.
Φῶς ἐστι τῷ νῷ πρὸς θεὸν βλέπειν ἀεί.
820 Φίλος φίλου δεόμενος οὐκ ἔστιν φίλος.
Χειμὼν τμεταβάλλει ὁρδίως εἰς εὐδίαν.
Χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις.
Χειμὼν κατ’ οἴκους ἔστιν ἀνδράσιν γυνή.
Χάριν φίλοις εὐκαιρον ἀπόδος ἐμ μέρει.
825 Χάριν χαρίζον, καθ’ ὅσον ἴσχύειν δοκεῖς.
Χρυσὸς δὲ ἀνοίγει πάντα καὶ χαλκᾶς πύλας.
Χάριν λαβὼν μέμνησο καὶ δοὺς ἐπιλαθοῦ.
Χάριτας δικαίας καὶ δίδον καὶ λάμβανε.
Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος.